

ת"פ 6079/07/19 - מדינת ישראל נגד מיכאל צ'רקנסקי

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 6079-07-19 מדינת ישראל נ' צ'רקנסקי
תיק חיצוני: 47839/2019

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מיכאל צ'רקנסקי

החלטה

לפני בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, להורות למאשימה לתמלל את חקירות הנאשם שתועדו באופן חזותי.

רקע

1. בתאריך 2.7.19 הגישה המאשימה כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והפרעת שוטר במילוי תפקידו, לפי סעיפים 380 ו-275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. בפתח דיון ההקראה שהתקיים בפני ביום 10.2.20, בקש ב"כ הנאשם כי אורה למאשימה להעביר לעיונו את תמלילי חקירות הנאשם שתועדו באופן חזותי. לכך השיבה ב"כ המאשימה כי בהתאם לתקנות סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) (תמלול) תשע"ח-2018, (להלן: "תקנות התמלול") לא חלה עליה חובה שכזו, "אלא במקרים בהם מדובר בעבירות שהעונש הקבוע לצידן הוא 10 שנות מאסר ומעלה, או כאשר מדובר בחשוד שאינו יודע קרוא וכתוב או שהוא בעל מוגבלות אחרת".

נימוקי הבקשה

3. בהמשך פרט ב"כ הנאשם את נימוקי בקשתו בכתב וטען כי לנוכח קיומן של קלטות המתעדות את חקירותיו של הלה בתיק זה, אותן מתכוונת המאשימה להגיש כראיות מטעמה, אזי קמה עליה חובה להגישן ביחד עם תמליליהן. בבקשתו הפנה ב"כ הנאשם לפסיקת בתי המשפט ותקנות התמלול ולהחלטות שניתנו בבתי משפט השלום באילת ובאשקלון בבקשות דומות לזו שהוגשו לבתי המשפט לאחר התקנת התקנות (ר' ת"פ(אילת) 12200-04-18 מדינת ישראל נ' אדמהון ו- בע"ח (אשקלון)

עמוד 1

52242-02-19 פוגריבנוי נ' מדינת ישראל).

תגובת המאשימה

4. בתגובתה בכתב לבקשה, חזרה המאשימה וטענה כי התקנות אינן מטילות עליה חובה כללית לתמלל כל הקלטה הנוצרת במהלך כל חקירה המובילה להגשת כתב אישום, שכן הן מפנות לסעיף 7 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) תשס"ב-2002 (להלן: "**חוק חקירת חשודים**") המורה כי "**חקירת חשודים תתועד בתייעוד חזותי ככל שמדובר בעבירות המנויות בתוספת או בנסיבות המפורטות בסעיף 8(2), 8(3) או 11(א)(2)**", ואף בדנ"פ 111/16 ביטון נ' מדינת ישראל ואח' הבהירה נשיאת בית המשפט העליון דאז, כב' השופטת נאור כי היא "**לא שוכנעה שקיים נוהג שלפיו המדינה חייבת לתמלל את כלל חומרי החקירה, לא כל שכן לשאת בכך**".

2

דין והכרעה

5. לאחר שנדרשתי לטענות הצדדים ולהוראות החוק, התקנות וההלכה הפסוקה, מסקנתי היא כי **דין הבקשה להתקבל.**

ואלה הם נימוקי:

א. בבש"פ 5881/15 מדינת ישראל נ' רונאל פישר ואח' אליו הפנו ב"כ הצדדים - כל אחד מטעמיו הוא, נקבע כי על אף החשיבות שיש לייחס לתמלול "**אין משמעות הדבר כי התמלול הוא מלאכת התביעה, ואולם עם זאת, ועל כך אין חולק - ככל שהעוררת [המאשימה] תבחר לכלול בראיותיה מוצג תביעה בתייעוד חזותי או קולי, יתומלל חומר זה ועותק מן התמלול יימסר לידי הנאשם מבעוד מועד לצורך העתקתו**" - ר' סעיף כא' לחוות דעתו של המשנה לנשיאה דאז, כב' השופט א. רובינשטיין אשר הוסיף והבהיר כי התמלול אינו חובה הקבועה בדין ולכן קרא למחוקק המשנה לעשות מעשה בעניין זה (ר' סעיפים כז', כח', לז' להחלטה).

בנוגע להחלטה זו הוגשה בקשה לדיון נוסף - דנ"פ 111/16 שנדחתה ובה כתבה בין השאר הנשיאה דאז כב' השופטת מ' נאור, שהיא "**לא שוכנעה כי קיים נוהג שלפיו המדינה מחוייבת לתמלל את כלל חומרי החקירה, לא כל שכן לשאת העלויות הכרוכות בכך**".

בעקבות פסיקה זו תיקן מחוקק המשנה את **תקנות התמלול**, בהן הורה - בתקנה 2 - כדלקמן:

"(א) **תועדה חקירת חשוד בתיעוד חזותי או קולי כאמור**

בסעיף 7 לחוק, יתעד החוקר בפירוט בכתב את מהלך

החקירה תוך כדי ניהולה או סמוך לה ככל האפשר,

נוסף על התיעוד החזותי או הקולי.

(ב) **תיעוד חזותי או קולי של חקירת חשוד והתיעוד בכתב**

כאמור בתקנת משנה (א) יועברו לתובע, לפי סעיף 60

לחוק סדר הדין הפלילי, בלא תמליל.

(ג) **החליט תובע על העמדה לדין כאמור בסעיף 62**

לחוק

סדר הדין הפלילי בתיק שבו תועדה החקירה

בתיעוד חזותי או קולי, יעביר ליחידה החוקרת

במשטרה הודעה בכתב של פרקליט בדרגת ממונה

ומעלה או תובע בדרגת ראש צוות או ראש שלוחה

ומעלה, לפי העניין, כי בכוונת הפרקליטות או

התביעה המשטרית, לפי העניין, להגיש כתב

אישום בתיק ובה ציון סוג העבירות הצפויות להיכלל

בכתב האישום, לצורך תמלול של התיעוד החזותי או

הקולי האמור בתקנת משנה (א).

(ד) **הועברה הודעה, יוודא האחראי על החקירה כי נערך**

תמליל כאמור בתקנה זו וכי הוא מועבר לתובע, כל

זאת בהקדם האפשרי; נחקרו כמה חשודים והוחלט

על הגשת כתב אישום נגד מקצתם, יתומלל התיעוד

של החקירות האלה:

(1) **חקירות של חשודים שהוחלט להגיש נגדם**

כתב אישום;

(2) **חקירות של חשודים אחרים שלחקירתם**

תרומה משמעותית לבירור האמת.

3

(ה) **על אף האמור בתקנת משנה (ג), רשאי**

פרקליט

מחוז או ראש יחידת תביעות, לפי העניין, במקרים
חריגים, בהחלטה מנומקת בכתב מטעמים מיוחדים,
להנחות את היחידה החוקרת במשטרה לערוך
תמליל כאמור בתקנה זו אף בטרם התקבלה החלטה
על הגשת כתב אישום".

תקנה 2(ג) מורה אם כן, כי עם ההחלטה על העמדה לדין, יעביר תובע לרשות החוקרת
הודעה על כך "לצורך תמלול התיעוד החזותי או הקולי", וכי על הממונה על החקירה
לוודא עריכת תמליל שיועבר לתובע בהקדם האפשרי (תקנה 2(ד)).

ב. ס"ק(א) לתקנה 2 דלעיל, מתייחס כאמור ל"חקירות מתועדות כאמור בסעיף
7 לחוק".

סעיף 7 לחוק חקירת חשודים קובע כי:
"אמצעי תיעוד של חקירה בתחנה על תיעוד חקירת חשוד בתחנה

יחולו הוראות אלה:

(1) חקירת חשוד בעבירה מן העבירות המנויות בתוספת לתועד

בתיעוד חזותי, למעט בנסיבות כאמור בפסקה (2);

(2) הקצין הממונה רשאי, בכפוף להוראות סעיפים 8(2)

או (3) או 11(א)(2), להורות על תיעוד חקירת חשוד
בעבירה מן העבירות המנויות בתוספת בתיעוד קולי או
בתיעוד בכתב במקום בתיעוד חזותי, אם בשל תקלה
טכנית או בשל צורך ענייני, לא ניתן לתעד את חקירת
החשוד בתיעוד חזותי; הוראה כאמור תינתן בכתב
ותכלול את הנימוקים לה; חדלו הנסיבות המונעות את
התיעוד החזותי להתקיים, יתועד המשך החקירה בתיעוד
חזותי.

(3) חקירת חשוד בעבירה שאינה מנויה בתוספת, ושהוראות

סעיפים 8(2) או (3) או 11(א)(2) אינן חלות עליה, תועד

בתיעוד חזותי, בתיעוד קולי או בתיעוד בכתב.

עניינה של התוספת לחוק זה בעבירות שהעונש המרבי שנקבע להן הוא עשר שנים או יותר.
במקרים אלה - כך לפי הוראת סעיף 7(1), תתועד החקירה בתיעוד חזותי.

סעיפים 8(2), 8(3) ו- 11(2) לחוק מתייחסים למצבים בהם לא ניתן לתעד בכתב את חקירת
החשוד בשפה שבה היא מתנהלת, או כשהחשוד אינו יודע קרוא וכתוב, או כשלא ניתן להביא את
החשוד לתחנה.

ואילו סעיף 7(3) לחוק קובע כי כשמדובר בעבירות שאינן מנויות בתוספת ושהוראות סעיפים 8(2), 8(3) ו- 11(2) אינן חלות עליהן, תתועדה בתיעוד חזותי, קולי, או בכתב.

ג. הנה כי כן, גם כשמדובר בהעמדה לדין בעבירות שאינן מנויות בתוספת לחוק חקירת חשודים, דהיינו כאלה שהעונשים הקבועים לצידן נמוכים מ- 10 שנים, חייבת היחידה החוקרת לתמלל את החקירות שתועדו באופן חזותי או קולי (להבדיל מאלה שנערכו בכתב ואשר אותן, מטבע הדברים, אין צורך לתמלל).

ד. בהחלטה שניתנה בת"פ (אילת) 12200-04-18 מדינת ישראל נ' אדמהון, נדרש בית המשפט לדברי ההסבר לתקנות התמלול ופירש אותם ככאלה המלמדים על כך שהוראת התמלול לא נועדה לטובת הנאשם (למעט אולי באופן עקיף) אלא דווקא לתובע:

"בדברי ההסבר לתקנות נאמר כי מטרתן להסדיר ולייעל את תהליכי

עריכת התמלילים והעברתם לתובעים, להגביר את שיתוף הפעולה

בין המשטרה לפרקליטות בעניין זה, ולמנוע הימשכות של הליכים

פליליים ותקלות בניהולם, הנובעות מעיכובים בהעברת תמלילים.

הובהר כי אין בתקנות כדי לשנות מהמצב הנוהג בנוגע לתמלול אחר

(של חקירות שהחוק לא קבע כי חובה לתעדן) בין אם מכח חוקים

אחרים ובין אם מכח הלכה פסוקה או נוהג".

ה. בת"פ (מחוזי-ים) 26484-04-19 מדינת ישראל נ' בן עוז ואח' (18.7.19) נקבע כי "לפי הוראת תקנה 2, חובת התמלול חלה על המאשימה והיא צמודה וכרוכה להחלטה על העמדה לדין. התקנות לא נקבו מועד מדויק לעריכת התמליל ונאמר "בהקדם האפשרי", ועל כן ברור מעתה כי חובת התמלול חלה על התביעה ובהיות התמלול חומר חקירה מהותי יש לבצעו סמוך להעמדה לדין ובוודאי לפני תשובה לכתב האישום".

6. מפני כל אלה, ובעיקר לנוכח מטרת תקנות התמלול המפנות לסעיף 7 לחוק חקירת חשודים הכולל גם את ס"ק (3) שמשום מה לא זכה להתייחסות כלשהי בתגובת המאשימה לבקשה שלפני, ומאחר שבמקרה זה תועדו חקירות הנאשם באופן חזותי,

סברתי כי דין הבקשה להתקבל.

7. סוף דבר, אני מורה למאשימה לפנות בהקדם אל היחידה החוקרת הרלבנטית, ללהבהיר לה כי מחובתה לתמלל את חקירות הנאשם שבכוונתה להגיש כראיות מטעמה בתיק זה, ולהעביר את התמלילים לעיונו של ב"כ הנאשם - הכל עד ליום 19.3.20.

זכות ערר כחוק.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ב' אדר תש"פ, 27 פברואר 2020, בהעדר
הצדדים.